

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-387/11)

(2011/C 305/04)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i C. Soulay, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Królestwo Belgii**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, że Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na nim na mocy art. 49 i 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz na mocy art. 31 i 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym w ten sposób, że utrzymywało odrębne zasady opodatkowania dochodów kapitałowych oraz dochodów z ruchomości w zależności od tego, czy dochody takie uzyskiwane są przez belgijskie czy zagraniczne spółki inwestycyjne;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Za pomocą niniejszej skargi Komisja krytykuje różnicę w traktowaniu krajowych i zagranicznych spółek inwestycyjnych w zakresie opodatkowania dochodów kapitałowych oraz dochodów z ruchomości. W odróżnieniu od krajowych spółek inwestycyjnych, zagraniczne spółki tego rodzaju, które nie mają stałego zakładu na terytorium Belgii nie mogą bowiem odzyskać kwot zapłaconych z tytułu zaliczek podatkowych na podatek od dochodów kapitałowych oraz dochodów z ruchomości. Tego rodzaju dyskryminacja jest nie do pogodzenia z postanowieniami traktatu o swobodzie przedsiębiorczości, gdyż czyni ona mniej atrakcyjnym tworzenie zagranicznych spółek inwestycyjnych, a ponadto jest ona niezgodna z postanowieniami traktatu o swobodzie przepływu kapitału, gdyż finansowanie spółki belgijskiej za pośrednictwem zagranicznej spółki inwestycyjnej jest bardziej kosztowne, niż finansowanie za pośrednictwem belgijskiej spółki inwestycyjnej.

Ponadto Komisja odrzuca uzasadnienia wskazywane przez władze belgijskie. Przede wszystkim, władze te nie dostarczyły obiektywnych danych pozwalających na przyjęcie, że istnieje różnica pomiędzy sytuacją krajowych i zagranicznych spółek inwestycyjnych, istotna z punktu widzenia ich statusu podatkowego. Następnie sporny system podatkowy nie ma żadnego związku ze zrównoważonym podziałem władzy nakładania podatków pomiędzy zainteresowanymi państwami. Państwo członkowskie nie może w żadnym wypadku powoływać się na umowę dwustronną w celu uchylecia się od zobowiązań traktatowych. Gdy chodzi wreszcie o rzekome ryzyko oszustw podatkowych ze strony spółek zagranicznych, w celu uzasadnienia nieprzezwyciężenia swobód gwarantowanych przez traktat władze belgijskie nie mogą powoływać się na przeszody utrudniające przeprowadzanie kontroli podatkowych, które wynikają z przepisów wydanych przez samą Belgię.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-391/11)

(2011/C 305/05)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i A. Marghelis, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Królestwo Belgii**Żądania strony skarżącej**

— Stwierdzenie, że Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na nim na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji⁽¹⁾ w ten sposób, że nie wydało przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zapewnienia, by przepisy art. 2 pkt 1 i 3 oraz art. 5 ust. 1, 2 i 4 tej dyrektywy zostały prawidłowo wdrożone do krajowego porządku prawnego;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na wdrożenie dyrektywy 2000/53/WE upłynął z dniem 21 kwietnia 2002 r. Tymczasem według stanu na dzień

złożenia niniejszej skargi pozwana nie wydała jeszcze wszystkich przepisów niezbędnych do wdrożenia tej dyrektywy, a w każdym razie nie zawiadomiła o nich Komisji.

(¹) Dz.U. L 269, s. 34.
